

Werkvakantie in Portugal: van rolstoel tot raceauto

Scholieren van jongerenklub Lariks uit Amsterdam combineerden nuttig werk met ontspanning in Portugal. Het was het meest gevarieerde zomerkamp dat ze hadden meegemaakt.

30-7-2005

Jongens van gemiddeld veertien jaar hielpen een week lang in een centrum voor lichamelijk en

verstandelijk gehandicapten in Fatima. De overige dagen trokken ze door Portugal. In het centrum speelden ze met de kinderen en reden de volwassenen in een rolstoel rond in de omgeving. Na de eerste kennismaking hielpen ze ook met eten geven.

Het werk met ernstig gehandicapten was vooral in het begin een confronterende ervaring. Philip: “Het was best wel schrikken bij het zien van deze mensen. Bijna niemand kon lopen en ze moesten ook gevoed worden. Ik dacht: dit houd ik nooit een week vol. Maar uiteindelijk viel het enorm mee. Ik kreeg een andere kijk op deze gehandicapten. Je ziet dat ze net als ons heel blij en gelukkig kunnen zijn.”

Voor Stephan was het ook de eerste ervaring met ernstig gehandicapten: “Op het kamp van vorig jaar deden we alleen maar leuke dingen, maar

dit kamp was leerzamer. In het begin durfde ik de gehandicapten bijna niet aan te raken. Nu ben ik niet bang meer om met ze om te gaan.”

“Toen ik in het tehuis kwam”, aldus Barend, “kreeg ik meteen veel respect voor de mensen die er dagelijks werken. Het is moeilijk om een volwassene te behandelen als een baby, maar je went er wel aan. Je bouwt een band op met de gehandicapten. Als je de volgende dag komt, zwaaien en roepen ze al naar je. Het geeft een goed gevoel dat je met iets kleins veel voor deze mensen kunt betekenen”.

Dat de groep de eerste week in de bedevaartplaats Fatima verbleef, gaf een extra dimensie aan de tocht. Philip: “We hebben ’s avonds een lichtprocessie meegemaakt. Er deden ongelooflijk veel mensen aan mee. Het was indrukwekkend om een stoet met duizenden kaarslichtjes te

zien.” Barend: “Ik heb een boekje over de verschijningen gelezen, waardoor ik de geschiedenis ervan beter heb leren kennen.”

De tweede week bestond vooral uit actie: voetbalwedstrijden met Portugese leeftijdsgenoten, kanovaren, bergwandeling naar het hoogste punt van Portugal, duiken in de golven van de Atlantische Oceaan – die aanzienlijk hoger bleken te zijn dan de Noordzeegolven –, cultureel bezoek aan Lissabon en op de laatste dag racen op een kartbaan.

De werkvakantie was voor Philip net zo goed als het kamp van vorig jaar: “De sfeer was heel gezellig en het was een goede combinatie tussen werk en actie.” En Barend: “De ervaring in het tehuis was waardevol. Dat we ook in Fatima zaten, was extra mooi. Ik vind het leuk dat ik in Portugal ben geweest.”

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl/
article/werkvakantie-in-portugal-van-
rolstoel-tot-raceauto/](https://opusdei.org/nl/article/werkvakantie-in-portugal-van-rolstoel-tot-raceauto/) (12-3-2026)